

47 und im ÇKDr. wohl fehlerhaft für च तर्कारी (so auch Nigh. Pr.).

सुतर्दन (6. सु + त°) m. der indische Kuckuck TRIK. 2, 5, 19.

सुतर्मन् adj. gut übersetzend: Schiff RV. 8, 42, 3.

सुतल (6. सु + तल) 1) m. = घट्टालिकावन्ध H. an. 3, 692. MED. I. 145.

— 2) m. (zu belegen nur n.) N. einer best. Unterwelt H. an. MED. ĀRU-
NIKOP. in Ind. St. 2, 178. VP. 204. BHĀG. P. 2, 1, 27. 3, 40. 5, 24, 7. 18. 8,
13, 14. 22, 32. 10, 83, 34. Verz. d. B. H. No. 1280. Verz. d. Oxf. H. 13,
a, 39. 42, b, 80. 74, a, 46. PAÑĀR. 2, 2, 45. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 70. सुत-
लालय BHĀG. P. 8, 23, 9.

सुतल्प n. ein schönes Lager PAÑĀR. 1, 6, 39.

1. सुतवत् (von 1. सुत) adj. das Wort सुत enthaltend AIT. Br. 6, 9, 11.

— Vgl. सुतावत्.

2. सुतवत् (von 3. सुत) adj. reich an Söhnen VARĀH. BRH. S. 68, 42.

सुतवस्करा f. eine Mutter von sieben Söhnen (3. सुत) TRIK. 2, 6, 4.

सुतश्रेणी (3. सुत + श्रे°) f. *Salvinia cucullata* Roxb. AK. 2, 4, 8, 6. —

Vgl. प्रत्यक्श्रेणी.

सुतष्ट adj. wohl ausgearbeitet, künstlich gemacht: Wagen RV. 7, 34, 1.

मन्त्र 2, 33, 2.

सुतसुत (3. सुत + 3. सुत) m. Enkel MĀR. P. 129, 7.

सुतसौम 1) adj. der den Soma bereitet, fertig hat, eine Libation bringt
RV. 1, 2, 2. 44, 8. 142, 1. 2, 12, 6. 3, 32, 12. 5, 37, 2. यो मे कुन्ती सुतसौमः
पूणाति 10, 28, 2. wobei der Soma bereit ist: अघर् 8, 55, 1. — 2) m. N.
pr. eines Sohnes des Bhīmasena von der Draupadi MBh. 1, 2451.
3827. 8089. 8042. 3, 11913 (मात्रे zu lesen). 7, 979. 1087. VP. 4, 20, 11
(सुतसौम Wilson). — 3) f. या N. pr. einer Gattin Kṛṣṇa's HARIV.
9196. सुतसौमा die neuere Ausg.

सुतसौमवत् (von सुतसौम) adj. unter denen solche sind, die den Soma
bereitet haben: नरः RV. 10, 69, 11.

सुतसौमावदान n. GĀTAKAMĀLĀ 81.

सुतात्मज (3. सुत oder सुता + आ°) m. Enkel, f. या Enkelin AK.
2, 6, 1, 29.

सुतान (6. सु + तान) adj. wohl klingend PAÑĀR. 1, 11, 2.

सुतापति m. Tochtermann Schol. zu KĀTJ. ÇR. 423, 3.

सुताभाव m. nom. abstr. von सुता Tochter KATHĀS. 1, 14 (सुताभावं zu
schreiben).

सुतार (6. सु + तार, तारा) 1) adj. (f. या) a) sehr hell R. 6, 73, 32.
VARĀH. BRH. S. 8, 18. शङ्ख KATHĀS. 86, 74. — b) sehr laut Spr. (II) 127.
— c) im Saṃkhyā Bez. einer der 9 Arten von तुष्टि TATTVA. 39. einer
der 8 Arten von Siddhi 41. neutr. GAUPAP. zu SĪMKEJAK. 51. — d) mit
einem schönen Augenstern versehen: लोचन BHĀG. P. 4, 25, 31. — 2) m.
a) ein best. Parfum (vgl. तार 16) 19) SŪÇA. 2, 259, 6. — b) N. pr. eines
Lehrers Verz. d. Oxf. H. 32, a, 19. WILSON, Sel. Works 4, 211. — 3) f.
या N. pr. a) einer Tochter Çvaṇṇa's VP. 4, 14, 2. — b) einer Apsa-
ras KĀLAŚAKRA 4, 31.

सुतारका (6. सु + तार°) f. N. pr. einer Göttin, die die Befehle des
9ten Arhant's ausführt, H. 44.

सुतार्णव (3. सुत + ऋ°) m. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. 290, 2.

सुतार्थिन् adj. sich einen Sohn wünschend M. 3, 262.

सुताल (6. सु + ताल) m. ein best. Tact: पाणितालिः सुतालिश्च (पाणि-
तालम् ed. Bomb.) शम्पातालिः समस्तथा MBh. 13, 1398.

सुतावत् (von 1. सुत; सुतज्वत् Padap.) adj. VS. PRĀT. 3, 96. der Soma
bereitet hat RV. 1, 3, 5. 84, 9. 3, 23, 4. 8, 17, 3. 4. 26, 23. 86, 4. VĀLAKH. 3, 6.

सुतामुर्तिन् (von 1. सुत + अमुत) adj. der Gekeltertes (Soma) und
nicht Gekeltertes (Milch u. s. w.) hat TBr. 2, 6, 48, 1.

सुति s. कुरु° und पृत्सुति.

सुतिक्त 1) adj. sehr bitter. — 2) m. eine best. Arzneipflanze, = पर्पट
RĀGĀN. im ÇKDr. — 3) f. या eine best. Cucurbitaceae, = कोशातकी
RĀGĀN. im ÇKDr.

सुतिक्तक 1) adj. sehr bitter. — 2) m. Bez. zweier Pflanzen: = पारि-
भद्र GAṚĀDH. im ÇKDr. = भूमिम्ब ÇABDAR. ebend.

सुतिन् (von 3. सुत) adj. einen Sohn (oder Söhne) habend Spr. (II) 2144.

सुतिन्तिडा f. = तिन्तिडा *Tamarindus indica* RĀGĀN. 11, 165. °डो
DHANY. 3, 18.

सुती (von सुतीय्) adj. Vop. 3, 61.

सुतीदण 1) adj. überaus scharf (eig. und übertr.): दंष्ट्रा: सुतीदणामाः
MBh. 1, 5985. Pfeil HARIV. 13419. R. 4, 21, 6. Rr. 6, 27. वाक्य MBh. 1,
7660. R. 5, 28, 1. — 2) m. a) Bez. zweier Pflanzen: = शोभाञ्जन und शे-
तशिय RĀGĀN. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Muni, Bruders des Agastja,
R. 1, 1, 40 (43 GORR.). 3, 9, 31. 16, 11. RAGH. 13, 41. BHATṬ. 4, 5.

सुतीदणक m. ein best. Baum, = मुष्कक RĀGĀN. 11, 212.

सुतीभू (3. सुत + 1. भू) zum Sohne werden: °भूत KATHĀS. 73, 56.

सुतीय् (von 3. सुत), °यति Jmd (acc.) wie einen Sohn behandeln SĪH.
D. 271, 20.

1. सुतीर्थ n. 1) eine gute Strasse: कार्त्तु इन्द्रः सुतीर्थभयं च RV. 4, 29,
3. 8, 47, 11. — 2) ein sehr heiliger Badeplatz Spr. (II) 3270. — 3) ein
Gegenstand hoher Verehrung: उपलब्धसुतीर्थकृति BHĀG. P. 3, 16, 6. —
4) ein guter Lehrer ÇIKSHĀ in Ind. St. 4, 268. MĀLAV. 11, 16 (तीर्थ ed.
Bomb.).

2. सुतीर्थ 1) adj. (f. या) b) gut zum Ziele führend: (धीः) सुतीर्था (सुपा-
रा TS.) नौ अमदर्थे VS. 4, 11. — a) leicht zugänglich: Flüsse und andere
Gewässer MBh. 2, 375. HARIV. 3189. R. 2, 56, 33. 91, 71. 103, 24 (111, 30
GORR.). R. GORR. 2, 87, 15. 98, 5. Çiva MBh. 14, 195 nach der Lesart der ed.
Bomb. — 2) m. N. pr. eines Fürsten (v. l. सुनीथ) VP. 462, N. 10.

सुतीर्थक n. ein sehr heiliger Badeplatz oder N. pr. MBh. 3, 6024. 6026.

सुतीर्थराज् m. N. pr. eines Berges ÇĀRA. 1, 352.

सुतुक (6. सु + तुक und dieses von तुक् = तक्) adj. (f. या) rasch lau-
fend, flüchtig; überh. behend NAIGH. 4, 1. NĪR. 4, 18. अग्निः सुतुकः सुतुके-
भिरथैः RV. 10, 3, 6. मर्तो यो अस्मै सुतुको ददाश 1, 149, 5. आपश्चिदस्मै सु-
तुको अवेष्ण 178, 2. वृत्रा करः सुतुको so v. a. brachtest zum Fliehen 6,
22, 10. 7, 18, 9. 10, 42, 3.

सुतुकन adj. zur Erklärung von सुतुक NĪR. 4, 18.

सुतुङ्ग m. 1) der höchste Stand eines Planeten SATKṚTJAMUKTĀVALI im
ÇKDr. — 2) Kokosnussbaum HĀR. 100. RĀGĀN. 11, 47. — 3) N. pr. einer
Oertlichkeit MBh. 7, 2851. सतुङ्ग ed. Bomb.

सुतुम् (6. सु + तुम्) adj. schön tönend Vop. 3, 151.

सुतूलिका und सुतूली f. eine schöne Matratze WEBER, RĀMAT. Up.